

ה"ת 5950/02/15 - ראמי חאג יחיא,רמי סלימאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ה"ת 5950-02-15 חאג יחיא ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 8163-12-14

בפני	כב' השופטת טל תדמור-זמיר
מבקשים	1. ראמי חאג יחיא 2. רמי סלימאן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

זוהי החלטה בבקשת המבקשים להחזרת תפוס - רכב מסוג מרצדס מ.ר 74-777-60 (להלן: "הרכב").

העובדות הרלבנטיות וטענות הצדדים

כנגד המבקש 1 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטר- אירוע מיום 29.12.14. עם מעצרו של הנאשם, תפסה המשטרה גם את הרכב.

לטענת המבקשים, המבקש 2 הינו הבעלים של הרכב, הוא מעולם לא נתן הסכמתו לביצוע עבירה באמצעות הרכב ולכן הוא עותר לשחרורו, בטענה כי המשיבה מחזיקה ברכב ללא סיבה מוצדקת ותוך התעמרות בו.

עוד טען המבקש 2 כי הרכב משמש אותו ואת בני משפחתו והמשך תפיסתו פוגע בזכותו הקניינית, בהפנותו לפסיקה לתמוך עתירתו.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי יש בכוונתה לעתור לחילוט הרכב, כפי שאף צוין בכתב האישום.

בדיון מיום 16.3.15 ב"כ המשיבה טענה כי הרכב נתפס מכוח חסד"פ, לאחר שנעברו באמצעותו עבירות ובכתב האישום הודע על כך שבכוונת התביעה לבקש את חילוט הרכב בבוא העת.

עמוד 1

כן ציינה כי ביום 15.1.15 נמכר הרכב והבעלות בו הועברה על שם אלצאנע עבדאללה שהוא הבעלים הנוכחי. כי כך, נטען כי למבקשים אין מעמד בהליך הנוכחי.

ב"כ המבקשים הסביר שהמבקש 1 מתפרנס בין היתר מתיווך וסחר ברכבים והרכב הועבר אליו מבעל הרכב מר אלצאנע. המבקש 1 הציג את הרכב בפני המבקש 2, אשר ביקש לרכוש אותו ועל כן המבקש 2 הוא בעל הרכב הפוטנציאלי שעדיין עומד על זכותו לרכוש את הרכב.

לשאלת בית המשפט הסביר ב"כ המבקשים כי הבעלים של הרכב במועד ביצוע העבירה היה "אוטו שחר בע"מ" שהוא מגרש בניהולו של אותו עבדאללה אלצאנע.

על מנת לאפשר למבקשים להוכיח טענת הבעלות ברכב, נדחה הדיון ליום 30.3.15.

בדיון ביום 30.3.15, תחת הצגת בעלי הרכב, הציג ב"כ המבקשים יפוי כוח מהבעלים הרשום של הרכב (עבדאללה אלסאנע) וזכרון דברים ממנו עולה שהרכב נמכר למבקש 2.

לכן, חזר ב"כ המבקשים וביקש להורות על השבת הרכב ולחילופין, על השבתו בתנאים.

המשיבה שבה על התנגדותה, הפנתה להודעתה בדבר חילוט עתידי בכתב האישום, טענה כי נסיבות ביצוע העבירות חמורות וביקשה לדחות הבקשה.

המסגרת הנורמטיבית

תפיסת חפצים, החזקתם בידי המשטרה וחילוטם על ידי בית המשפט נבחנים לאור תכליתן של הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפקודה**"), כשהסעיפים הרלבנטיים לענייננו הם סעיפים 34, 37, 39 לפקודה.

תפיסת חפץ והחזקתו בידי המשטרה כרוכים בפגיעה בזכות הקניין של הבעלים, המעוגנת כיום בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. מול הפגיעה בזכות הקניין עומדים שיקולים אחרים שיסודם באינטרס הציבורי כגון הבטחת קיומו של ההליך הפלילי. תפיסת חפץ מיועדת להבטיח בין היתר כי אותו חפץ יוכל לשמש כראיה בהליך המשפטי.

המחוקק קבע הסדרים שתכליתם העיקרית להבטיח כי לצד הצורך להגשים את המטרות הנ"ל, תישמר ההגנה על זכות הבעלים ותימנע פגיעה שרירותית בה שלא לצורך.

משכך, התפתחה הגישה לפיה שומה על בית המשפט להבטיח כי הפגיעה בזכויותיו של מי שקניינו נפגע תהיה מידתית. בחינת המידתיות תיערך בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה.

אלא שבטרם יידרש בית המשפט לבחינת "חלופות התפיסה" על המבקש להוכיח זיקה לתפוס.

בענייננו, טוען המבקש 2 כי הוא בעל פוטנציאל להיות בעלי הרכב, בהפנותו לזיכרון דברים מיום 20.12.14, לפיו רכש את הרכב ממר אסעאנע עבדאללה.

בחינת זכרון הדברים, אל מול תדפיס בעלות ברכב, המצוי בתיק החקירה ואל מול מועד ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי המבקשים לא הוכיחו את זיקתם לרכב.

הרכב נתפס ביום 29.12.14, עת בוצעה העבירה מושא כתב האישום.

תדפיס הבעלות ברכב מלמד כי רק לאחר ביצוע העבירה, ביום 15.1.15, בוצעה העברת בעלות ברכב מחברת אוטו שחר בע"מ למר אל צאנע עבדאללה.

ב"כ המבקשים הסביר בדיון כי מר אל צאנע עבדאללה הינו הבעלים של חברת אוטו שחר בע"מ העוסקת בסחר ברכבים ולא ידע ליתן הסבר מה הטעם שעמד מאחורי העברת הבעלות.

זכרון הדברים שהציג ב"כ המבקשים נושא את התאריך 20.12.14 והדבר אינו מתיישב, לא עם מועד ביצוע העבירה ולא עם מועד העברת הבעלות ברכב, כעולה מתדפיס הבעלות ברכב.

לאור שפורט לעיל, אני סבורה שלא הוכחה זיקה ברורה בין המבקשים לרכב ועל כן, הריני דוחה הבקשה.

המזכירות תשלח לצדדים העתק ההחלטה.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ה, 02 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.